

După avangardă și experimentalism, totul mai este însă posibil, pare a ne sugera Grigore Șoitu în volumul său de debut cu un titlu pastişat după Urmuz, **Anticulinare**; dacă la Urmuz, titlul său polemic se referea la mecanismele și „schemele” sacrosancte ale genului narativ, luându-le în deriziune și erodându-le definitiv, în cazul lui Grigore Șoitu polemismul titlului minează „specificitatea” genului liric, fie ca formă de conținut fie ca formă de expresie.

Evident, șarjând în spirit nouăzecist, poetul cenaclului de marți al Universității Ovidius, din Constanța, se comportă ca un „marțoliu” veritabil atunci când conferă acest titlu, total antiliric, producției sale de versuri (de „texte”). El vrea să spună, în mod manifest, că artele poetice au fost însușite, de-a lungul evoluției genului liric, de către „bucătarii”-poetii precum niște „arte culinare” de preparare a unor bucate, mai mult sau mai puțin nobile. Iată, a sosit momentul, postulează el războinic, în **Anticulinare**, să ne decidem de toate aceste soiuri/sosuri clasiciste, romantice, simboliste, avangardiste etc., într-un efort conjugat de desprindere de stereotipii și de recuperare a **autenticității** discursului. În prezentarea pe care i-o face, Al. Cisteleanu remarcă cu exactitate: „Între **inventio** și **mimesis**, Grigore Șoitu joacă o comedie a textului în care spontaneitatea postmodernă triumfă asupra programaticului, dând la iveală o sensibilitate spectaculară, pe jumătate histrionică, pe jumătate exasperată”. „Histrionismul” lui Grigore Șoitu îl continuă însă de fapt, pe acela

ANTICULINARE

de MARIN MINCU

a lui Petru Romoșan, care, în 1980, scria o „comedie a literaturii”, făcând astfel posibilă această „comedie a textului” din „anticulinare”, prin inventarea noii tradiții textualiste. Cu o bravadă de mușchetar, firească pentru un marțoliu tomitan, Șoitu „exasperează” toate modurile (și modulele) poetice, tentând și el să sucească gâtul definitiv tuturor formelor retorice. Folosind o tehnică aleatorie, care recurge la o **mimează á rebours**, el amestecă poznaș toate soiurile/sosurile lirice, eșuând până la urmă într-o retorică a banalului; id est anticulinarismul cultivat cu aplomb deconstrucționist. În conformitate cu această poetică **anti**, nu există nici un principiu estetic mai satisfăcător decât acela izvorât, din tehnica dadaistă, îmblânzită oarecum, printr-o îndemânare combinatorie mai subtilă; deși în polemică atroce cu liricoidismul actual, totuși singurul principiu organizator rămâne aceeași **dără lirică** impregnată în tonul bășcălios și năstrușnic. În general, textele lui Grigore Șoitu se derulează pe două registre; unul îngrijit, sobru iar al doilea oral și argotic. Recuperarea idiolectului oralității cotidiene implantează un liant autentic discursului aleatoriu, întreținând o anume **coerență** de ordin stilistic, ceea ce-i scoate în evidență originalitatea corosivă: „(nu

ș'ce tot/face iepurele)//poezia consumată în/prima zi mirosul de/hârtie velină tușul/sorbit cu ostentație/obiceiuri canine de autor/odihnit bancheta ergonomică/din fibră de sticlă/deasupra o bară lucește/In-cuatro//(nu ș'ce face/el cu dinții ciuliți/rânjiți nu ș'ce/tot face de iepure/face)”. Toate textele din volum suferă de o anume inconsistență programată, când nu sunt de-a dreptul ilizibile, frizând incomunicabilul, precum această mostră de limbă „leopardă” în tradiția dobrogeană a lui Virgil Teodorescu: „pe aceea patru case/intersect cu merișor/cântă sur/fracții mătase/iar la fin de lăpușneanu/unde țiteră imanu lângă/vila cu buric parnositi/fracții chirpic ai lu'/rostogan bătrănu'/chicoș ori fracții ecrem/sângerilă și ghiudem...//grumăzescu/chebeleu/într-o rână stă per/seu/coașla mea cea vio/rea/misul trec în beștea/girindintă am visat că/stau în gintă/am sivat caiet cuart/fără ricsuri răfătap/parma brest 1-0 seneca/est giridintă giridintă/ l-am sivat rai pe muniu/am beut cu nașparliu/...”. Echivocul sonor ale acestui text nu mi se pare că insinuează un sens secret, nici nu sugerează altceva decât autoreferențialitatea goală. Discursul poetic se reîntoarce către informal și grotesc.